

LII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Anvendelsen af Efterbetalings- og Bødebeløb vedrørende Indkomst- og Formueskat til Staten og den fælleskommunale Udligningsfond i Finansaarene 1945-46—1948-49.

(Afgivet af Folketingets Udvalg den 27. Marts 1946).

Udvalget har holdt en Række Møder og har haft 2 Samraad med Finansministeren.

Udvalget enedes om at tiltræde et af Finansministeren stillet Ændringsforslag, hvorefter § 2 udgaar, saaledes at den foreslaaede Oprettelse af et særligt Nævn undgaas.

Udvalgets Drøftelser har derefter drejet sig om, hvorvidt Provenuet af Efterbetalinger og Bøder skulde overføres som foreslaaet til Statens Reguleringskonto eller til en Konto, hvorover der ikke er disponeret.

Herunder hævdede et *Mindretal* (V. Buhl, H. C. Hansen, Johs. Hansen, Hauberg, Robert Mikkelsen, Svend Nielsen, og Schytz), at betydelige Beløb af de indkomne Efterbetalings- og Bødebeløb burde anvendes til Dækning af Statens Eengangsudgifter efter Besættelsens Ophør. Da Ministeren ikke vilde tiltræde dette og bl. a. henviste til, at Indbetalingen af Efterbetalings- og Bødebeløbene vilde strække sig over flere Aar, stiller *Mindretallet* nedenstaaende Ændringsforslag, hvorefter de i Lovforslaget omhandlede Midler indsættes paa

en særlig Konto i Danmarks Nationalbank, saaledes at Rigsdagen paa et senere Tidspunkt, hvor ogsaa Spørgsmaalet om Eengangsskatten maa formodes at ligge mere klart end i dette Øjeblik, kan træffe Bestemmelse om Pengenes Anvendelse.

Et *Mindretal* (Robert Mikkelsen og Svend Nielsen) er endvidere af den Opfattelse, at betalt Skat ikke bør kunne fradrages i Indkomsten, men har afstaaet fra nu at stille Forslag til Ændring af de almindelige Regler herom. *Mindretallet* finder imidlertid ingen Anledning til at opsætte Gennemførelsen af denne Forholdsregel, hvor det drejer sig om Efterbetaling af Skat, som forlængst skulde have været erlagt, og hvor det kan stille sig som tvivlsomt, om den hidtil fulgte Praksis, hvorefter saadant Fradrag er tilladt, stemmer med Loven. Skattesnyderen kan ikke gøre Krav paa den Fordel i saa Henseende, som efter gældende Lov tilkommer den, der rigtigt opgiver sin Indkomst og betaler sin Skat heraf.

For Statens Vedkommende kan Efterbetalingsbeløbene anslaaes at andrage $\frac{2}{5}$ af 900 Mill. Kr. eller ca. 360 Mill. Kr., og